

АБОНАМЕНТ:

за година 30 лева
за 6 месеца 18 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:

Годежни и венч. 40 лв.
Всички други обявления,
и реклами по 1 лв. кв. см.
Некрополи и благодарно-
сти по 2 лв. на кв. см.
Приставски обявления
по 80 ст. на дума.

ИЗТОЧЕН КРАЙ

Орган на Обединената Нар.-Прогресивна Партия
— Бургаски Окржг. —

Излиза всяка
СЕДМИЦА

Всичко за вестника
се изпраща до
редакцията му.

Директор: К. Илиев
адвокат

Телефон № 112.

КОГО ЗАПЛАШВАТ?

В нашето общество всекога е имало лица, които сж считали своя народ за малодушен, своите съотечественици за неустойчиви в политическите си убеждения, избирателите на царството за една сган. На тая фатална мисъл се дължат повечето от досегашните преврати, извършени в нашата страна; с нея могат да се обяснят толкова честите и груби нарушения на конституцията.

Повикването на власт на една партия, която сама признаваше, че е непопулярна между населението и натоварването й да произведе в 1920 год. избори за народни представители с цел да си създаде едно болшинство, бе само по себе си едно презрение, хвърлено към народа, бе един атентат против конституцията, бе един заговор против свободните учреждения на страната. Дружбата, които в продължение на две и половина годишно властвували не можаха да си създадат едно течение в своя полза, днес сж силата на властта, с заплашванията, с убийствата, с посочванията на жандармерийския камшик, искат да се задържат на власт. Днешните съветници на царя, които отдавна сж привикнали да гледат на народа като на една сган, недостойна да се съпротивлява на произволите, искат да върнат стамболовата епоха. Едни хора, които не верват в способността на своите съотечественици да се самоуправляват, като си сметат, че с помощта само на полицията и на шайките бжлгарското общество мнение може да се промени, такива хора не могат да се носят с уважение нито към народа, нито към неговите свободни институции. Ако сравните бжлгарската история от 43 години насам с историята на който и да бил друг народ, даже по-развит от нашия, вие ще намерите, че при многото натиски, упражнявани от джржавен глава и министри, бжлгарите сж се указали доста корави и неотстъпчиви. Наистина, техните управници сж сполучвали сегизтогиз да им се наложат, но не за дълго време, защото наро-

дът е показал най-силното съпротивление тогава, когато джржавния глава или неговите министри сж считали сполуката си най-пжлна. Това общественно явление заслужава да обхване внимание на всички, които обичат да се занимават с политически въпроси и с обществената психология.

При предстоящата борба на партиите на реда, законността и свободата с оранжевите и винените болшевици, на бжлгарския народ се дава още един път случай да докаже, че той не е недостоеен за политическа свобода, както го преставяват дружбата и комунистите; че неговите синове с граматното си болшинство не сж нито продажни, нито малодушни; че болшевишките коцкари сж едно меншенство, което в борбата ще се изгуби между граматната маса доблестни борци, които сж готови да правят жертви, за да запазят онова достойние, което е спечелено с кръвта на 200,000 руси! Ние, които всекога сме вервали в непоколебимостта на бжлгарския народ и на неговата интелигенция, навяваме се и тоя път да ги видим сгруппирани пред олтаря на свободата и пред конституцията, завещана нам още преди 43 години от нашите освободители. Знаем на какво сж способни оранжевите и винените болшевици — те вече заплашват бжлгарското население, но то няма да се уплаши.

Бжлгарите не сж сган, както си ги представяват днешните съветници на царя и комунистите; те сж граждани на една свободна страна, които знаят да се борят и против външния враг и против вътрешните тирани. Те сж могли до сега да отхвърлят няколко тежки режими, ще могат и сега да смажат възкръсналата стамболовщина.

За честта на Бжлгария, за интересите на нейното бъдеще, бжлгарския народ трябва да направи всичко, за да отхвърли това срамно пятно, което тжй незаслужено му се хвърля.

Р-ов.

Народния празник Св. Св. КИРИЛ и МЕТОДИЙ в Сливен.

В епохата на нашето народно възрождение този празник бе символният израз на всички национални чувства, купнежи и стремления — включително и купнежа по национално-политическа свобода. Той бе спомен за изгубената свобода, и на-

дежда за бъдната; той бе тжга по култура и просвета, и протест срещу потисничеството; той бе сжлза и укор за миналото, и светла надежда на грядущия ден. Този празник имаше страници, имаше богато съдържание.

Добитата почти наготово свобода — един факт, който много ни коштува — обезличи, секаш, тоя празник, ограби, сякаш, нещо от неговото съдържание. Преживяните катастрофи, обаче, ни опомниха; сжпо добитите от историята уроци ни просветнаха малко.

И ние наново чувствуваме нужда от култура, от дълбока култура, сътворена на нашата родна нива — без да страним от културата на другите нации и племена; чувствуваме нуждата от наука и просвета; чувствуваме нужда от лица на дело и подвиг във всички прояви на живота ни; чувствуваме, в тия времена на разложение, нуждата от култ към великата творческа личност.

И се връщаме назад пак, към миналото, и пак се спираме на радостното явление: делото на Равноапостолите. В дълбокото огорчение, в което живеем, ние се чувствуваме членове на жизнена нация, участвувала не само в своя живот, но и в живота на дългото славянство и на културното човечество. Тук намираме изново упование за бъдещето.

Праздника на Равноапостолите, след едно затишие, наново възкръсва, с ново, по богато съдържание — чрез него се съзнаваме като фактор в славянската и косвенно в европейската култура.

С това ново съзнание и разбиране и Сливен вчера отпразнува тоя ден. В празненството взема живо участие учащата се младеж най-вече. Сутринта на 24 май, на площада х. Димитр имаше молебен, на който присъствуваха, освен учениците от всички видове в града, на брой 3-4000, но и войска, колкото я имаше и много граждани. След молебена учителя г. Мирчев джржа хубава реч за празника. Той прецени даже делото на Равноапостолите от културно историческо и народностно гледище. На славянството дадохме много, каза г. Мирчев; а за нас — че без Кирил и Методий не щехме да имаме ни Паисия, ни Софрония, ни Ботева. След речта един хубав химн, изпян от ученишкия хор на една от прогимназиите, заедно с военната музика на г. Стратев, и изслушан от мнозинството завърши тържеството на площада, след което се почна тържествено шествие из града под звуковете на две музика — ученическа и военна — и хорове на училищата. Учащата се младеж пронесе навсякъде своята младост и радост — навсякъде, дето мина. Тържеството се завърши към 12½ ч. пак на площада с общо хоро.

След обяд тържеството бе отредено да продължи в градската градина. Града се стече тук; дойдоха с музика и песни и учениците от всички училища. Тук имаше игри, спорт, хора. Тържеството се свърши чак към 9 часа, след като множеството се прибра от градската градина в града, на площада, дето последно хоро, заедно с спускащата се мръчовина, приключи празничния ден.

За тържественото празненство, види се, отредената комисия, бе се дала погрижила. Имаше ред и на площада, и при шествието и в градската градина. За доброто настроение много спомогнаха хубавите песни, музиката. Направи ни приятно впечатление музиката на мъжката гимназия, ръководена от г. М. Тодоров. Тя съществува 2-3 месеца, а през туй време е успяла да напра-

ви голем напредък. Учениците сж станали, под ръководството на своя даровит ръководител, почти добри вече музиканти, както ги видяхме и в други случаи — при забави, концерти и пр. Въведеното хорово пение с духовна музика направи много хубаво впечатление и много хареса на публиката.

Но се пак... малки облачета трябва да има. Гражданството не взе живо участие в шествието. Защо? Нима духа на две поколения, на бащи и деца, не може да се слее наедно в такива дни? Ако не се слее? Позамислювайте се, г. г. граждани, повечко и по-дълбоко за това, което вие наричате културен живот!

ОТЗИВИ и БЕЛЕЖКИ.

Най-новата жертва.

Печатът даде още една скжпа жертва. На 21 того, в сред столицата, биде убит от злодеи директора на в. „Слово“, гл. Греков.

Това убийство, чийто подбудители могат да бъдат само политически, е един нов атентат против печата, против будната и честна общественна мисъл.

Време е, народът да помисли сам за своята защита и спасение.

Конференцията в Генуа.

Нито един от въпросите, които интересуват народа ни, не е разрешен в полза на Бжлгария. Казани сж в Генуа, според Бжлг. Телегр. Агенция, най-благоприятни думи за Стамболийски, а сж взети най-неблагоприятни решения за Бжлгария.

Положението.

Мерките на правителството, в свръзка с шантажите за заговори и предателства, както и в свръзка с приемане ултиматума на комисията по репарациите и с убийството на Грекова — всичко това създава едно крайно натегнато положение. Общо е убеждението, обаче, че с шашарми, шантажи, убийства и насилия далеч не се отива: правителството ще трябва да капитулира.

Гайди.

Като сжди човек от политиката на официозните вестници не може друго яче да охарактеризира днешните министри, освен с думата гайди, които свирят както ги надуят. По въпроса за нотата на репарационната комисия „Земл. Знаме“ писа, че правителството я приело по принцип, а „Победа“ твърди, че правителството не е поело никакъв ангажимент. Един път пишат, че правителството трябва да приеме нотата, а като ги надуят твърдят, че правителството трябвало да

отхвърли тая нота, понеже дружбите сж се изказали против нея и требвало да се чака да се произнесе по нея конгреса.

И всичко това сжветниците на царя считат за висока дипломация! Нещастници, това е едно безчестие, което не би се позволило на най-простия и обикновен гражданин. С такава политика може само да се сжсипи страната.

Смят се с нас.

Чуждата преса почва вече да се забавлява с нас. Като взема повод от телеграмите на Б. Т. А. за речите на Стамболийски в Генуа, тя изкарва, че в Бжлгария е счупен всекой компас на политическа далновидност и, че в мжглата, в която се движим, правителството е изпаднало в ролята на оня нещастник, който за да се скрие от комарите в своята стая угасил ламбата за да го не видят и нападат. И жалко и тжжно, па и смешно!

Политика.

Напоследжк един владетел за да затвжрди вржките си сжс своите министри прибегна до нарушение на основния закон. За него и за неговите министри доста се говори и писа. Идилчна дружба и разцелуване в една парламентарна джржава между монарха и неговите сжветници не всекога могат да донесат полза, защото народа често и от нищо се сжмнява. Политиката на искренност и сериозност е необходима за стабилизирането на едно респектируеще централно управление. Уякчаване вржки, чрез нарушаване на основния закон изглежда и смешно и детинско.

Ние сме щастливи, че в Бжлгария това не става.

Утолявате неплатилите абонаменти да ни внесат абонамента на вестника.

Редакцията.

ХРОНИКА

Публични лекции.

На 20 и 21 того професор Мет. Попов чете публични лекции, а на 27 и 28 того такива чете професор Ст. Консулов. Сливенската публика масово се стече на лекциите. И единия и другия приковаха вниманието на слушателите си. Много вжпроси на живота и мислжта сами по себе се налагат на ума и сжвестта на хората, те тжрсят разрешението им и с жадност се отзовават на всяка дума, която иде от науката и чрез науката.

За Елин-Пелин.

Като недостиг в културния живот на града трябва да отбележим, че нашият писател Елин-Пелин не се чувствува в града ни на 6 май. А четохме, че дори в с. Козарско, Пещерска околия, писателят е бил почетен с литературно утро и пр. Обжрнахме се за сведения кжм един учител, и той ни отговори, че това се длжжи на симпатии и антипатии кжм известни лутературни кржгове и течения. А Елин-Пелин трябваше да бжде почетен в Сливен, дето, казват, той е бил и ученик (в тукашната мжжка гимназия). Елин-Пелин не е нито срам, нито укор за племето си, за рода си. А факта, че е бил ученик тук, усиливаше задължението да се чувствува. Името му би било похвала за гимназията, която го е учила и вжзпитавала, а портрета му заслужено би красил галерията на заведението.

Убийците.

Убийците на тукашния полицейски пристав Джунжуров още не сж установени. Заджржаните, обаче, лица не сж пуснати на свобода, както се говореше в началото. Това значи, че властта трябва да има сериозни улики срещу тях. Нещастния пристав, изджжвайки, бже посочил един от тях — убийците си, и оставя обективни данни да потвжрдят това. Ако сждебна власт, която изобщо се ползува с доста добро име и доверие между гражданите, сполучи да хвжрли светлината и вжрху това дело, ще затвжрди доброто си име.

Наричната криза.

На пияцата, както хроникирахме и по-рано, парите сж малко. Какво е в сжщност положението и кои сж причините? Вещи по вжпроса лица твжрдят, че пари има достатжчно, но че кредитните учреждения сж много предпазливи и се вжзджржат по свои сжображения от

пласимент на парите било у еснафи, граждани, било в предприятия за сега.

Реколтата.

Реколтата в сливенско — по тжчението на Тунджа, покрай железопътната линия Сливен — Зимница, кжм Стралджа и подножието на Балкана — както е сега, изглежда да бжде една от редките: почти незапомнена плодovitост. Днес тук е продадено: зимница 350, а чисто жито (пшеница) 360 лева.

Пристигнал митрополит.

В града ни пристигна Видински митрополит Неофит, бивш тукашен протосингел, натоварен да обяви, призведе и ржководи избора на митрополит за овдовялата сливенска епархия. Кандидати се наброяват до 17 духовни лица, между които е и сегашният тукашен епископ Иларион Велички, и тукашния протосингел Паисий.

Сензация.

Завчера града ни бе разтревожен от една и престжпна, и наивна, и глупава в сжщото време сензация: пусна се слух, че вжж водопровода било спуснато голямо количество отрова — стрихнин — че водата била отровна вече и пр. Други приложиха, че в някои махали имало вече и жертви. Виновни за това се сочеха прибыващите тук руси — емигранти. За щастие, на хората на престжпната сензация не се удаде желанието: резултат: навсякжде се задоволиха само с говорене, с тжлкуване, и нищо повече. Между това градския водопровод не е никому достжпен, освен на специално отредени лица; той е под дебел ключ — резервуара му — а в разклоненията си е недостжпен никому, освен пак на специалната общинска служба. Всеобщото мнение е, че тая сензация е дело на екзалтирани комунисти. Властта и до сега не е подвела под отговорност смутителите и разпространителите на тия слухове.

Концерт.

На 19 май известните артисти Сашо Попов, Цибулка и Ерман дадоха концерт в читалищния салон. Сашо, наистина, е виртуоз на цигулката; Цибулка изтжгваше тонове из сжрцето; Ерман акомпанираше и сжздаваше атмосферата, в която музиката джжа; жжзее. Тоя концерт остава виден между малкото истинско — художествени концерти, изнасяни на сцената.

Печатница „ЗВЕЗДА“ Игнат Попов и С. Не

Гост.

На 22 май т. г. в града ни дойде като гостенин известния французин г. Леон Ламуш, бжлгарски генерален консул в Париж. Г. Леон Ламуш дойде от Бургас с вечерния трен. На гарата бе причакан от много граждани и представители на учрежденията. Г-н Леон Ламуш биде пригжстен от гражданина индустриалеца г. Саржизанов, в дома на когото ношува. На другия ден г. Л. Ламуш посети някои от по-добрите индустриални заведения фабрики, разгледа околността и града, театъра „Зор“ и пр. На обяд му се даде банкет, който присжтствуваха граждани официални лица. Джржава се направила г-н Леон Ламуш изказа много благодарности си от това, което видя в Сливен, и надеждите си за оправданата Бжлгария.

Бжлгари,

Идете на морето, опознайте го, обикнете го и останете на него и при него. То ще ви обогати!

Бжлгашкото развитие на страната ни е неразривно свжрзано с морето, бреговете на което ни гарантират изхода кжк всемирните центрове, кждето ще се кове, на икономическото сжстезане.

СОФИЙСКАТА КУЛА

Ст. III.

Минавайки по улица „Цар Освободител“, не далеч от Вжтрешното министерство и срещу Народното сжбрание, аз забелязах сжс затаен джж, чудна кула, извила стан в небесата, надминаваща по величие и архитектура баснословната Вавилонска кула. Спрех се и опулих очи в необикновеното творение. Прост поглед неможеше да обхване височината. Народ многохиляден се трупаше около нея и с бинокли разглеждаше нещо кжм вжрха на кулата. Поставил бинокала до очите си и отправил тржбите на горе, зрителжт сжжрчваше конвулсивно лице и отпускате ржще отчаян. Между народа и кулата имаше почетно разстояние, което се пазеше от стражари, пристави, околийски началници, в пжлна боева амуниция. Пазчите нервно преглеждаха оржжията си, хвжрлеха неприязнен поглед кжм народа, тупваха с крак по земята

— работи, които издаваха силно развжжлувано сжстояние, някаква вжтрешна, душевна тревога. Напрегнах сили и разбутах стоящите пред мен, за да взема по-добжр пункт за наблюдение. Пред мен скоро изпжкна кулата в нейната действителност. Тя беше сжжидана от малки и големи, с най-разнообразна форма, блокчета. На всяко имаше по-иржж или по-тжжмен надпис. Без много мжжка аз започнах да чета:

— „Незаконно болшинство“, „Противозаконно касиране“, „Противоконституционни закони“, „Разпореждане по хазайнически начин с всички джржавни блага“, „Разхищение на родната пара“, „Говедарска дипломация“, „Министерски бабаитлжж“, „Разходки из Европа“, „Зелен интернационал“, „Владая и Радомир“, „Министри иманяри“, „Спиртна афера“, „Кашкавал“, „Кожи“, „Банкноти“, „Гнили травжрси“, „Чекове“, и пр. и пр. и пр. до кждето погледа ми стигаеше. Загатката все повече и повече дразнеше любопитството ми. Приближих се до един старец, който гледаше с бинокал, цжжаше с език и плжеше нервно.

— Старче, какжи за Бога, какво е това чудо, попитах разтреперан аз.

— Ех сине, нема нищо чудно в тия години. Ти ходил ли си на училище?

— Изкарах четвжрто отделение на село, казах аз, понеже счетох за нужно да мина поне в тоя момент за интелигентен.

— Ти тогава знаеш за Вавилонската кула.

— Да, отговорих аз; тя е била направена, за да се спасжт от наводнението, което е било предречено на тогавашните грешници.

— Е, добре. Какво чудно тогава, ако на сегашните грешници е пред-

речено пак наводнение, но не от вода, а от човешко вжзмущение; и ето — те се помжчиха да си издигнат кула, за да се спасят. Тези блокчета, от които е сжградена, сж сечени от тех. Проектирано беше за четиридесет години да се сжгради. Но ето двж години само и Бог размеси езиците им и те сега нито могат да продължават, нито могат да се вжрнат назад.

— А нема ли стжпала?

— Не, те никога не сж предполагали, че ще слизат, оцж повзече, че не искаха и никой след тях да се качва на високата там площадка.

— А как ще слезат от там?

— Ще ги згромолясат, ведно с кулата, отговори стареца, като посочи на народа, който се люлжеше, като развжжлувано море и постоянно прииждаше.

— А кои сж тези нещастни грешници, които народа тжж много мрази, попитах пак.

Стареца ми подаде бинокала си и аз го отправих кжм местото, което беше обект на всички бинокли. На една разкошна площадка бяха наредени десет червени кресла, които бяха праздни. Не далеч от тях, прикривени на колени, аз познах дружбашките апостоли, издигнали ржще за молитва. Пред тях стоеше белобрад старец с остжр и неумолим поглед.

— А онзи там, стареца, Бог ли е, наивно попитах аз.

— Не, това е дядо Репараций, от-

говори авторитетно стареца.

— А какво го молят?

— Тжж както някога Романосъ Симеонов, Остави ми само тая кула, давам всичко в тоя мир.

— Ами кой е написал тия странни думи по плочките на кулата старче?

Стареца сж разтрепера, поглед ме страшно, испитателно и сжс вжжлуван глас каза: — Сжщата оржжка, дете, която написа ония рашни, апокалиптични думи: „Мир...“

... Силен тресжк раздра вжжха. Джрветата от корен се разтрсиха и запрививаха. Кулата се тржрси сжс страшна, невжжобразна сила. Настана ужас.

— Народното вжзмущение, шепна стареца.

Ослепителна, мжжниниосна светлина прогони тжжмината, блясна очите и ги затвори. Стражари, пазачи паднаха, като гнили плодове.

Още един по-силен трясък. Сега сж заклати и згромоляса сжс шен тресжк.

— Свжрши се, прошепна стареца и почна да се кржсти. Сжсшето вжзмущение и срещу бжжката на истината и правдата не можа да се противостои.

Стареца изчезна. Аз стоях, дах всичко това, гледах го, просяница. ... Защото то е сж истината и действителността, вжжгажжния си вид.

Сливен, Май 1922 год.

Проводка на 500 и 1000

Фабрика "Позитив"

А. А. ВОЗВРАЩЕНИЕ - ВУЛГА

Проводка на 500 и 1000

Хуануэс Готес & С-не ВУЛГА

Проводка на 500 и 1000

Фабрика "ТОСКАНИ"

В. П. ПАРШИШВИЛ - ВУЛГА

Проводка на 500 и 1000

КР. МАРИ

Проводка на 500 и 1000

Д. М. ЖЕНТАРОВ - ВУЛГА

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

Проводка на 500 и 1000

ГОРЬКИЙ И СИНДОНА УНИВЕРСИТЕТ